

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 28. veljače 2016. [\[Multimedia\]](#)

Neodložnost obraćenja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Svakoga dana, nažalost, kronike donose loše vijesti: ubojstva, nesreće, katastrofe... U današnjem evanđeoskom odlomku, Isus spominje dva tragična događaja oko kojih se u to doba digla velika buka: jedan je okrutna represija koju su počinili rimski vojnici u hramu, a drugi rušenje kule u Siloanu, u Jeruzalemu, pri čemu je poginulo osamnaest ljudi (usp. Lk 13, 1-5).

Isus poznaje praznovjerni mentalitet svojih slušatelja i zna da oni tumače takve događaje na pogrešan način. Naime, oni misle da, to što su ljudi umrli na tako okrutan način, da je to znak da ih Bog kaznio za neki teški grijeh koji su počinili, kao da su time htjeli reći: "to su i zaslužili". Naprotiv, činjenica da su oni bili pošteđeni te nesreće značilo je da su oni "na mjestu". Oni "su to zaslužili"; ja sam "prav".

Isus odlučno odbacuje taj pogled, jer Bog ne dopušta tragedije kako bi kaznio grijehe, i kaže da te jadne žrtve nisu nimalo gore od drugih. Radije, on poziva da se iz tih bolnih događaja izvuče opomena koja se tiče sviju, jer smo svi grešnici; kaže naime svojim sugovornicima: "Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti!" (r. 3).

I danas, pred mnogim nesrećama i tužnim događajima, može nam doći napast da "svalimo" odgovornost na žrtve, ili čak na samoga Boga. No, Evanđelje nas poziva da razmislimo o tome kakvu smo predodžbu stvorili o Bogu. Jesmo li uvjereni da je Bog takav ili je to radije tek naša projekcija, neki bog stvoren "na našu sliku i priliku"? Isus nas naprotiv poziva da promijenimo srce, da napravimo duboki zaokret u vlastitom životu, napuštajući kompromise sa zlom – a to činimo svi, kompromise sa zlom – dvoličnosti – mislim da gotovo svi imamo bar trunčicu dvoličnosti –, kako bismo odlučno krenuli putom evanđelja. Ali evo ponovo napasti da se opravdavamo: "Od čega bi se trebali obratiti? Nismo li sve u svemu dobri ljudi, nismo li vjernici, čak i dosta praktični vjernici?"

Nažalost, svaki je od nas veoma nalik stablu koje je godinama davalo mnoge znakove da je besplodno. Ali, na našu sreću, Isus je sličan onom seljaku koji se, beskrajnom strpljivošću, izborio za još jednu odgodu za neplodnu smokvu. "Ostavi je još ove godine – kaže gospodar – [...] Možda će ubuduće ipak uroditi" (r. 9). "Godina" milosti: vrijeme Kristove službe, vrijeme Crkve prije njegova ponovnog dolaska u slavi, vrijeme našeg života, nanizanog određenim brojem korizmi, koje nam se pružaju kao prigode za pokajanje i spasenje, vrijeme jubilejske godine milosrđa. Nepobjediva Isusova strpljivost! Jeste li, vi, ikada razmišljali o Božjoj strpljivosti? Jeste li razmišljali također o njegovoj bezgraničnoj brizi za grešnike, kako bi nas morali potaknuti na nestrpljivost prema nama samima. Nikada nije prekasno da se obratimo, nikada! Sve do posljednjeg trenutka: strpljivost Boga koji nas čeka. Sjećate se one male zgode iz života svete Terezije od Djeteta Isusa, koja je molila za čovjeka osuđena na smrt, zločinca koji nije htio primiti utjehu Crkve, odbijao je svećenika, nije ga htio: htio je umrijeti tako. A ona je molila, u samostanu. I kada je onaj čovjek bio tamo, upravo u trenutku u kojem je trebao biti ubijen, okreće se svećeniku, uzima križ i ljubi ga. Strpljivost Božja! Isto čini i s nama, sa svima nama! Koliko puta – mi to ne znamo, znat ćemo to kad dođemo u nebo – koliko puta smo tamo, tamo... [nadomak pada] a Gospodin nas spašava: spašava nas jer ima veliku strpljivost prema nama. I to je Božja strpljivost. Nikada nije kasno da se obratimo, ali je hitno, sada je čas! Započnimo danas.

Neka nas Djevica Marija podupre da otvorimo srce Božjoj milosti, njegovu milosrđu; i neka nam pomogne da nikada ne osuđujemo druge, već da dopustimo da nas svakodnevnne nesreće potaknu na ozbiljan ispit savjesti i pokajanje.

Nakon Angelusa

moja molitva, a zasigurno i vaša, uvijek ima pred očima dramu izbjeglicâ koje bježe od ratova i drugih nehumanih situacije. Na poseban način, Grčka i druge zemlje koje su na prvoj crti, pružaju im velikodušnu pomoć, koja treba suradnju svih naroda. Složni odgovor može biti učinkovit i pravično podijeliti terete. Zato je potrebno odlučno i bespridržajno se okrenuti pregovorima. Istodobno, s nadom sam primio vijest o prekidu neprijateljstava u Siriji. Pozivam sve na molitvu da taj prekid donese olakšanje tom napaćenom narodu i otvori put dijaloga i toliko željenog mira.

Želim usto zajamčiti svoju blizinu pučanstvu otočja Fidži, koje je teško pogođeno razornim ciklonom. Molim za žrtve i sve one koji su zauzeti u pružanju pomoći.

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Svima dobar tek i doviđenja!

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana